

[Rahbæk Møller]

dan, at selv om man har fået et godt råd, har man ret til at vælge at gøre noget andet. At tillægge rådet den vetoret, som hr. Bertel Haarder vil give det, er ikke heldigt.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det var en værre klagesang, vi fik en gang til fra fru Anne Birgitte Lundholt. Jeg tænkte ellers, at når vi først havde fået den én gang, var det nok.

Fru Anne Birgitte Lundholt siger, at der intet er sket, efter at regeringen fremlagde en redegørelse om erhvervspolitikken i september 1993; men jeg kan da rent umiddelbart komme i tanker om i hvert fald to ting. For det første har regeringen etableret en pulje med henblik på, at stat, amter og kommuner kan styrke indsatsen for at etablere udviklingskontrakter og dermed styrke et meget konkret samarbejde mellem den offentlige sektor og virksomhederne, også med henblik på at styrke virksomhedernes muligheder for at få nogle eksportmuligheder.

For det andet har vi netop i dag vedtaget loven om udviklingsselskaber, som gør det muligt at etablere udviklingsselskaber for privat kapital, fordi staten stiller en garanti for noget af risikoen med henblik på, at man i højere grad vil investere, også gerne regionalt, i nye udviklingsprojekter og projekter, der er langt mere perspektiv i end tidligere. Der er jo den forskel, at da fru Anne Birgitte Lundholt var industriminister, afviklede man den danske erhvervspolitik, men i stedet for at afvikle er man nu i gang med at udvikle erhvervspolitikken. Men det er også klart, at det tager tid, fordi den tidligere regering fuldstændigt lagde området øde.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hr. Rahbæk Møller synes ikke, at Forskningspolitisk Råd skal have vetoret, og det skal det måske heller ikke; men Forskningspolitisk Råd skal spørges og ikke bare høres. Forskningspolitisk Råd skal inddrages ved udformningen af et så stort projekt, og hvis jeg sad i regering, ville jeg altså mene, at det var mærkeligt at bruge så mange penge på noget så stort og afgørende uden at få i hvert fald en eller

anden form for opbakning og forståelse i Forskningspolitisk Råd. Det ville dog være mærkeligt at bruge penge, hvis folk nærmest er imod, at man gør det, for det er dog det triste, en regering kan gøre.

Og derfor er mit budskab til regeringen, og her er jeg enig med hr. Rahbæk Møller: Se nu at etablere et ordentligt forhold til det råd, som jo er enhver forskningsministers bedste ven i kampen mod alle de særinteresser og ressortinteresser, en forskningsminister altid må ligge i krig med! Det er altså godt med et forskningspolitisk råd i ryggen, og det er også godt med en statsminister i ryggen. Det vil jeg gerne sige nu, hvor statsministeren er den eneste minister, der er til stede.

Og så vil jeg sige til fru Merethe Due Jensen, at mit indlæg skulle forstås på den måde, at jeg ikke bestred alle de positive ting, der blev nævnt i statsministerens redegørelse. Jeg bestred blot, at disse positive elementer kunne være blevet til i statsministerens statsministertid, og deraf drog jeg den konklusion, at de måtte være blevet til under den tidligere regering, og at de tre små regeringspartier har deres del af æren for det. Det gjorde jeg mig faktisk umage for at understrege.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Næst efter selv at prøve at gøre noget ved erhvervspolitikken er det selvfølgelig altid bedst at gribe ned i de gamle betonargumenter. Jeg kan oplyse fru Sonja Mikkelsen om, at alle de tre finanslovforlig, jeg havde indflydelse på som minister – det var i 1991, 1992 og 1993 – deltog fru Sonja Mikkelsens parti i, og alle tre forlig gav nogle styrkelser på erhvervsområdet. Så mon ikke vi skulle aflive den gamle kat?

Men hvad er det, vi diskuterer her? Vi diskuterer, om vi skal gøre noget aktivt eller noget passivt. I går kom der en analyse, der oplyste, at hver tredje møbelvirksomhed i Midt- og Vestjylland mangler arbejdskraft, og samtidig bruger arbejdsformidlingen på arbejdsministerens, regeringens og fru Sonja Mikkelsens anbefaling en masse kræfter på at udfylde nogle skemaer for nogle af de ledige, som ikke kan komme i gang.

Det Konservative Folkeparti vil sørge for, at folk kommer i gang, i stedet for at fjerne folk fra arbejdsløhedsstatistikkerne, så det berøm-